

● Mevlüt Yavuz

Ben ki

Bu ova, bu dağlar, benim meskenim
Sahilden zirveye, olmuş iskanım
Her ağaç gölgesi, kutsal mekanım

Ben bu çadırların, çoban aşyım
Ben ki bu dağların demirbaşyım

Koyaktan koyağa, davar sürmüşüm
Kaya gölgesine, sofraya sermişim
Alıcı kuşlara, pusu kurmuşum

Ben bu çocukların sapantaşyım
Ben ki bu dağların, kor ataşyım

Karış karış çıplak ayak izim var
İnlerinden omuzumda tozum var
Her kuytuda doğmuş körpe kuzum var

Ben bu habitatın serçe kuşuyum
Ben ki bu dağların sarp yokuşuyum

Fırtınası davul çalmış başımda
Mart ayazı dövme dövmüş döşümde
Çakalları gezip durmuş peşimde

Ben bu coğrafyanın, çetin kışyım
Ben ki bu dağların kuş bakışyım

Atam Oğuz, ilim Türkmen ilidir
Dilim Karac' oğlan, Yunus dilidir
Pirim Hünkar Hacı Bektaş Veli'dir

Ben bu erenlerin, refik eşiyim
Ben ki bu dağların öz kardeşiyim

